

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06 (1) 787-8621

LIBERÁLIS TÁNCMULATSÁG

MUNKÁSPÁRT

NEKIK MINDEGY, MERRE LÉPNEK. EGYSZER MÁR BEMESÉLTÉK, HOGY JÓ LESZ A RENDSZERVÁLTÁS, AZ IMF, AZ ISKOLÁK ÉS KÓRHÁZAK PRIVATIZÁLÁSA, A NEMZET KIFOSZTÁSA. ÚGY TÁNCOLNAK, AHOGY A PÉNZ FÜTYÜL.

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPE ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

ÓVAKODJ A LIBERÁLISOKTÓL!

„Hé! Te! Nem ismersz meg? – Nem. Há’ ne mondd má’! Há’ nem mondtam. Mér, te ki vagy? – Hát nem emlékszel? – Nem. – Hát együtt lóttuk a pártházat! – Mikor? Melyiket? – Há’ mikor melyiket!”

Feledhetetlen Hofi Gézánk feledhetetlen szavai jutottak eszembe, amikor nézgettem a Gyurcsány-párt múlt heti nagy banzájának fotóit. Hé! Te! Nem ismersz meg? Hát nem emlékszel? – Nem. – Hát egy pártban voltunk! – Mikor? Melyikben? – Há’ mikor melyikben!” – mondhatnánk, látva a sok ismerős arcot. A derék liberálisok közül nem egy van, aki minimum három pártban is volt már életében, természetesen mindig szilárd elvi alapon.

Hol-hol? A rendszerváltás előtt az MSZMP-ben. Hogy miért? Nos, mert akkor ott volt a hatalom. A rendszerváltás után meg az MSZP-ben vagy éppenséggel az SZDSZ-ben, sőt, akár az MDF-ben is. Miért ott? Nos, mert valamelyik mindig hatalmon volt. Most meg jött a Demokratikus Koalíció. Miért? Azért, mert úgy tűnt, hogy ezek a derék liberálisok másutt már nem juthatnak hatalomhoz, de itt még talán igen.

A liberális szereti az ember szabadságát. Szerinte az embernek joga van oda járni iskolába, ahova akar. Joga van ott dolgozni, ahol akar. Joga van azt mondani, ami eszébe jut. Ez igaz is, de egy valamit nem tesznek hozzá a liberálisok. A tőke társadalmában, ahol a pénz az úr, mindez csak akkor igaz, ha van pénzed! Ha nincs, akkor nem tanulhatsz, nem válogathatsz a munkák között, és a véleményedre a kutya sem kíváncsi.

Az én szememben nem is ez a liberálisok fő bűne. Emlékezz vissza! A liberális közgazdászok, Bauer

Tamások, Tardos Mártonok, Lengyel Lászlók, Petschnig Mária Ziták már a rendszerváltás előtt bemesélték nekünk, hogy legyen csak piac, és majd a piac minden gondunkat megoldja. Bemesélték, hogy az állam rossz tulajdonos, de majd a magántőke a piacon mindent elrendez. Adjuk el az állami vállalatokat, ne legyen tervhivatal, lépünk be az IMF-be, privatizáljuk az iskolákat, a kórházakat, és eljön a Kánaán.

A liberálisok egyedül nem sokra mentek volna. A magyar emberek többsége szemében ugyanis a liberális nem több mint okoskodó nagyvárosi értelmiségi, aki a kákán is csomót keres, és bár mi egyre szegényebbek leszünk, ő mindig képes „szerény polgári létét” fenntartani. Egyesek szemében a liberalizmushoz bizonyos vallási hovatartozás is kötődik, de ez ne tévesszen meg bennünket! A liberális lehet ilyen meg olyan vallású, de nem a vallásuk miatt nem szeretjük őket.

Szóval, a liberálisok egyedül a бүдös életben se jutottak volna hatalomra. Ehhez kellett a szocialisták. 1994-ben a győztes MSZP vezére, Horn Gyula közös kormányzásra hívta az SZDSZ-t. A liberálisok nemzetközi kapcsolatrendszerükön keresztül politikai menlevelet adtak Horn Gyulának, Kovács Lászlónak és másoknak, akik nem akárhik voltak a szocializmusban. Cserébe Horn elkezdte megvalósítani a liberálisok gazdaságpolitikáját. Vigyétek az energiaszektor, a bankokat, a kereskedelmet, mindent!

úA biológia szimbiózisnak nevezi azt, amikor két vagy több különböző faj egyedei egymásra vannak utalva, szorosan együtt élnek, és mindketten előnyökhöz jutnak. A szocliberális összeolvadás

ennek tökéletes példája. Kettő raboltak addig, amíg lehetett. Medgyessy Péter is az ő politikájukat folytatta, de felismerte, hogy nem lehet pusztán földdév változtatni az országot, mert előbb-utóbb elégük lesz az embereknek.

A Szimbiózis meg is buktatta. Gyurcsány lényegében puccsal lett miniszterelnök.

Ment is volna szépen tovább az ország elsikkasztása, de Medgyessynek tényleg igaza volt. A nép nem nyelte le a kórházak privatizálását. A liberálisoknak innen tovább pedig már nem érte meg az együttélés. A süllyedő hajóról a patkány távozik először. Aztán elsüllyedt a szocialisták hajója is.

A liberálisok szeretnék visszakapaszkodni a hatalomba. Egy dolog az asztalfióknak írogatni könyveket, és egészen más élvezni a hatalom apró, de nagyon finom gyümölcseit, például jó állami álláshoz jutni, pályázatokat elnyerni. Eleinte Bajnai volt a reménységük. De gyorsan kiderült, hogy Bajnaiba egy fikarcnyi karizma sem szorult, és egy túlkoros óvodás imázsával aligha lehet Orbánt legyőzni.

Így aztán visszakanyarodtak Gyurcsányhoz. Hatalomimádó, törtető, könyörtelen, durva, ravasz, ez talán elég Orbán leváltásához. Hogy ezek nem liberális értékek? Kit érdekel, nem finnyáskodunk. A tőkés rendszer marad, de bevezetjük az eurót, a piac megint szabad lesz, az államot visszavonjuk, még állami televízió sem lesz – ígérte meg Gyurcsány. Persze tudja azt is, hogy 2014-ben a nép már nem vesz be akármilyen. Lopjunk el pár szociális ötletet a Munkáspárt programjából, végül is, ők tudják, mit akarnak az emberek! Ígérjünk bankot a szegényeknek, alacsonyabb nyugdíjkorhatárt!

Gyurcsány valójában semmit sem akar tenni a dolgozó emberekért. A szociális programjának nagy részét a Munkáspárttól lopta, de az, ami a Munkáspártnál igaz követelés, az nála hamis, választási trükk. Ne higgy a liberálisoknak, becsaptak, becsapnak és holnap is be fognak csapni! Óvakodj tőlük!

THÜRMER GYULA

HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. December elején kérdőíves kutatásba kezd a Budapesti Közlekedési Központ (BKK). A cél a BKK közleménye szerint az utazóközönség közlekedési szokásainak felmérése, „döntési mechanizmusainak matematikai leképezése”.

Munkáspárt: Ha BKK-s vezetők, élükön Vitézy Dáviddal értenének a közlekedéshez, ilyen felmérésre semmi szükség nem lenne. De gyanítjuk így sincs, ez az egész csak arra kell, hogy néhány baráti cég pénzt kapjon a felmérés levezényléséért, majd kiértékeléséért. Aztán meg úgysem történik semmi. Vitézy úr hivatala és ő személy szerint is – tökéletesen fölösleges. A budapesti városi, az elővárosi, sőt a 80-100 km-es hatótávolságban lévő városokkal való összeköttetést kellene összehangolni.

2. Rosszabb volt a magyar diákok teljesítménye az OECD átlagnál a 2012-es PISA-felmérés eredményei szerint. A diákok teljesítménye szövegértés, matematika és természettudományok területén is alacsonyabb lett az európai átlagnál.

Munkáspárt: Köszönjük mindezt elsősorban Magyar Bálint egykori szabaddemokrata oktatási miniszternek, de tulajdonképpen mindenkinek, aki bábáskodott vagy egyszerűen hagyta a magyar oktatás „reformját”. A kapitalizmusban nincs szükség okos emberekre, csak az elitet kell képezni, a többieknek elég elvégezniük gépies munkájukat, megérteni a televíziós reklámok szövegét, majd elkölteni a pénzüket a plázákban. Gondolkozni és dönteni majd fognak helyettük.

3. A Terrorrelhárítási Központ egyik felderítőjét érte lövés hétfőn este egy bűnöző elfogása után a Ferenciek terén. Az akció végén az egyik kommandós éppen a tokba tette vissza a fegyverét, amikor az elsült, és eltalálta az autóban ülő TEK-es munkatársat. Korábban egy akció közben Hajdu János TEK-főigazgató fegyvere is megsebesített egy rendőrt.

Munkáspárt: Néha még egészen viccesnek is tűnik, hogy pitiáner bűnözők nyomába is a TEK-et küldik, holott ugye klasszikus terrorcselekménynek nyoma sincs. Megértjük, kell a reklám a fenntartáshoz, a felesleges kérdések elkerülése végett. De akkor is... Ott vannak jó rendőreink, akikre szinte rá is festik: „Szolgálunk és védünk”. Nem kéne inkább őket hívni, mielőtt a „kiválóak” halomra lövik egymást?

4. A másodfokú bíróság megváltoztatta az elsőfokon eljáró gödöllői bíróság döntését: a több ember halálát okozó ittas járművezetésért elítélt, majd a jogerős döntésig házi őrizetbe került Eva Rezešovának vissza kell mennie a börtönbe.

Munkáspárt: Ez egy jó döntés. Elfogadhatatlan, hogy négy ember „feltételezett” gyilkosa csak azért, mert multimilliomos, egy lakóparkban élvezhesse ki amúgy meglepően rövidre szabott büntetését. Rossz íze a döntésnek csak egy miatt van. Mielőtt az megszületett volna, Rogán Antal a Fidesz frakcióvezetője

látványosan kikelt az asszony házi őrizete ellen, és azonnali lépéseket követelt az érintett intézményektől, hatóságoktól. Nos, az nem jó, ha egy politikus csak úgy „leszólhat”, és a függetlennek nevezett bíróság már dönt is. Ez nem jó, még ha adott esetben Rogánnak igaza is volt.

5. Az OTP belvárosi székházának biztonsági őrői kamuparkoló motorokkal foglalják a parkolóhelyet a bank vezetőinek és üzleti partnereinek.

Munkáspárt: Kisstílusú, piszlicsáré ügy ez igazából, mégis jól mutatja, hogy működik a mai magyar rendszer. A bank talál egy kiskaput a törvényen, az ingyen parkoltatható motorokkal csinál helyet milliárdos vezetőinek. Miért nem bérlik ki ezt a helyet az önkormányzattól? Nos, a fideszes vezetés most éppen szeret odaszűrni Csányi Sándornak. Természetesen nem komolyan, csak úgy kellemetlenkedve. Az eredmény: Csányi mutathatja, bármit megtehet, ráadásul szinte ingyen parkol, az önkormányzat nem kap egy fillért sem, viszont kifelé, a naiv polgárnak úgy tűnik, mintha a kormány tényleg harcolna a gonosz bankokkal.

6. A Guardian című brit lap csupán 1 százalékát tette közzé annak az információtömegnek, amelyet Edward Snowdenről, az Egyesült Államok Nemzetbiztonsági Ügynökségének (NSA) volt alkalmazottjától kapott - mondta kedden Alan Rusbridger, az újság főszerkesztője a brit parlamentben.

Munkáspárt: Milyen megnyugtató, hogy nem kell még több miniszterelnöknek aggódnia a lehallgatások miatt! Ha ez az 1 százalék információ, a Merkelnél kisebb kategóriájú politikusoknak nem kell álmatlanul forgolódnuk. A nagyobb kár az, hogy csúnyán szkeptikusok vagyunk. Felmerül, hogy minket, egyszerű, hétköznapi embereket érint leginkább az az ominózus 99 százalék. Nem, semmi összeesküvés-elmélet. Pusztán a bankok, multik, közhivatalok kérdéseit firtatnánk. Nem csak itthonról.

7. Magyarországi, bulgáriai vagy észtországi jelölt is lehetne a jövő évi európai parlamenti választásokon Silvio Berlusconi, a Hajrá Olaszország (FI) elnöke, aki az olasz parlamentből való kizárása után külföldi segítséget keres – idézi a La Repubblica olasz napilap keddi cikkét az MTI. A balközép napilap „Berlusconi magyar kísértése, Budapestről jelöltettem magam az európai választásokra” címmel írt az adócsalásért elítélt volt olasz kormányfő kiűtkezéséről.

Munkáspárt: Ne tessék nevetni. Picurka adócsalás? Ugyan! Az nálunk nem számít. Némi hatalommal való visszaélés? Piha! Gyurcsány, Bajnai és milliárdos érdekkörük (a túldoldalt és a többiekét már nem is sorolva) simán beállhatnának a fent említett úr szmokingja árnyékába, s minden valószínűséggel örömmel meg is tennék, ha érdekük úgy diktálná. Rossz hír – számukra – előbb lesz Berlusconi orosz állampolgár, mint hogy ilyen „kis fociban” részt vegyen. S ez nem az orosz adózási kedvezményeket minősíti...

NÉPI-DOLGOZÓI ELLENŐRZÉST!

ÁTLÁTHATATLAN ÉS KORRUPT A KORMÁNYZATI HATALOM, HIÁNYZIK A KONTROLL

A Transparency International 2013-as jelentése szerint Magyarország továbbra is a korrupciótól szenvedő országok közé tartozik. Nélkülük is tudjuk. Ma Magyarországon halandó állampolgár nem tudhatja, hogy mit csinál az állam, nem szólhat bele, nem ellenőrizhet. A hatalom akkor és úgy szűr ki az állampolgárral, amikor és ahol csak akar. Ha nem tetszik, fizess! De van megoldás! Mindenki férhessen hozzá a közinformációkhoz, az állami élet legyen átlátható! A nép ellenőrizhesse az államot!

A Transparency International 2013-as Korrupció Érzékelési Indexe szerint Magyarországon nincs érzékelhető változás, még mindig az EU korrupciós harmadába tartozunk. A rossz eredménynek több oka van. Magyarországon a kormány iránt elkötelezett vezetők irányítják azokat az állami intézményeket, amelyeknek a kormány hatalmát kellene ellenőrizniük. A fékek és az ellensúlyok rendszerének szinte teljes felszámolása önmagában nagy korrupciós kockázatot jelent.

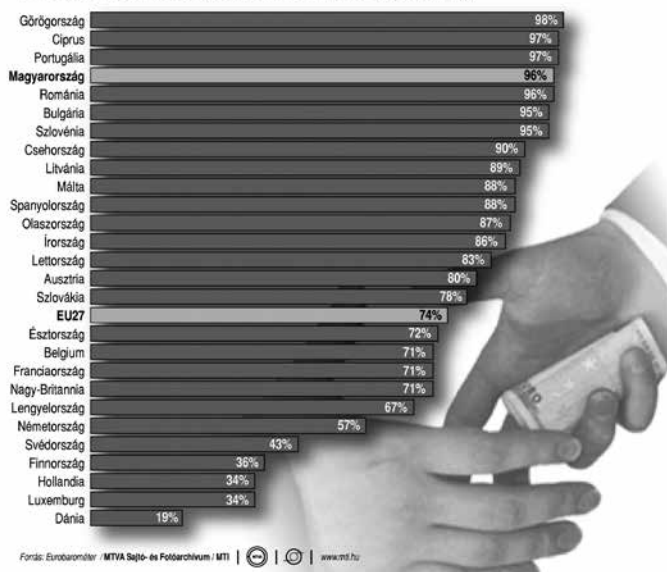
A jogalkotás a közérdek helyett sokszor a politikai hatalom pillanatnyi érdekeit szolgálja. Ahol nem bizonyult elegendőnek a vezetők lecserélése, ott a jogszabályok átírásával tovább gyengítették az ellenőrző szervek hatalmát, jogszabályi akadályokat gördítettek a civilkontroll útjába vagy egyes gazdasági érdekcsoportokat hoztak helyzetbe. Sajnálatos, hogy a közpénzek elköltésére vonatkozó adatok korábban sem korlátok nélküli nyilvánossága 2013-ban, az információszabadságról szóló törvény módosításának köszönhetően tovább szűkült, Magyarország tehát ebből a szempontból nem előre-, hanem visszalépett.

Ezt támasztja alá egyébként az Állami Számvevőszék jelentése is, amely szerint az eredendő korrupciós veszélyeztetettségi szint a közzsférában nem változott jelentősen az előző két évhez képest, a korrupciós veszélyeket növelő tényezők szintje viszont

Korrupció az Európai Unióban

Eurobarométer felmérés, 2011. szeptember

„A korrupció komoly problémát jelent hazánkban” állítással egyetértők aránya:

nőtt. Magyarán a budapesti ellenőrzés is azt mutatja, hogy hiányzik a megfelelő kontroll az állami szerveknél.

Magyarországon mindent el lehet intézni, de mindennek ára van. A hatalom akkor és úgy szűr ki az állampolgárral, amikor és ahol csak akar. Ha nem tetszik, fizess! Azonban van megoldás! A Munkáspárt a képviselők és a kormány ellenőrizhetőségét és visszahívhatóságát akarja. Kiegyensúlyozott, pártatlan tájékoztatást, egyenlő médiaesélyeket. Hozzáférést a közinformációkhoz, az állami élet teljes átláthatóságát. A népi-dolgozói szövetség egyetértési jogát az embereket érintő lényeges törvények és rendelkezések elbírálásában.

POGÁNY ISTENNŐ

A borítékba rejtett csúszópénzzel kezdődő, kábítószerként terjedő korrupció ellen emelte fel szavát Ferenc pápa. Az egyházfő pogány istennőnek nevezte a kenőpénzt, és hangsúlyozta, hogy a ma már szokássá vált, súlyos bűnnek számító korrupció megfosztja az embert a méltóságától.

„Egy kis borítékkal kezdődik, de utána olyan, mint a kábítószer - függőséget teremt” - fogalmazott Ferenc pápa, hangsúlyozva, hogy a kisebb félrelépés gyakran a nagyobb bűncselekmény előszobája.

A mindenkor közgazgatásban dolgozóakra utalva az egyházfő arról beszélt, hogy aki piszkos pénzt fogad el, lehet, hogy

drága iskolákba tudja jártni a gyerekeit, valójában azonban nem ad nekik mást, mint „szennyet, piszkos kenyeret”, miközben gyermekei méltóságra vannak kiéhezve.

A csúszópénzt elfogadókat a pápa „méltóságukat elveszítő szegényeknek” nevezte, akik az így szerzett pénzt úgysem tudják magukkal vinni a túlvilágra. Hozzátette: az emberi méltóságot a becsületes, méltóságteljes munka adja, nem a könnyen járhatóknak tűnő út.

Az egyházfő elfogadhatatlannak nevezte a korrupció társadalmilag elterjedt igazolását, miszerint „mindenki így tesz”.

CSILLOGÁS, ÉS AMI MÖGÖTTE VAN

Salgótarján vezetősége már évek óta a városszépítés lázában ég. Bár a városlakók néha nem értik, miért kell korábban elvégzett felújításokat újra elvégezni, a szebb, még szebb környezetnek alapjában véve örülnek. Mondom: alapjában véve, mert ami a szépítkezési láz mögött van, az már kissé megrontja az örömet. S nemcsak a már többször elvégzett munkák érthetlensége miatt.

Itt van például a Főtér felújításának a kérdése. Nem ismerem a felújítás koncepcióját, hiszen annak meghatározásába aligha szólhattak bele a vezető grémiumon kívüliek, az eredményből utólag azonban az is kiolvasható.

A lecserélt téri kép eredeti kialakításának elképzelésében a fő elem, a jelek szerint az lehetett, hogy az képzőművészeti tárgyaival a megyeközpontúságot, konkrétan a megye közösségeinek és egyéneinek előremutató, példaadó tetteit, értékeit jelenítse meg, jelképezze. Ezt fejezte ki a ma is még látható, magas alapzaton álló fegyveres munkás jelképes szobra, máshelyütt a második világháború környezetünkben lefolyt antifasiszta partizánakcióinak emléket állító, viharköpenyes partizán-szobor és a városlakók által tréfásan „pléh Öcsi”-nek nevezett, dombtetői egész alakos szoboralkotás is. A Főtér helyett viszont e két szobor ma a baglyasi szoborparkban „nyugszik”, sokat sejtetve száműzőik politikai-ideológiai alkata felől. A főtéri fegyveres szobor a rossznyelvek szerint csak azért került el eddig a számkivettség sorsát, mert az önkormányzat nem tud, vagy nem akar pénzt kiadni eltávolítására. De mi áll ma köztterinken helyettük, és mit fejeznek ki azok?

Felállították ott a város első polgármesterének ülőszobrát, amit – szintén sokat elárulva az elképzelés szülejének gondolkodásmódjáról – a felújított térrész kellős közepére helyeztek el. Mit fejez ki ez a térkialakítás? A város képzőművészeti alkotóinak és mecénásainak ezelőtt egy hónappal korábban tartott konferenciáján elhangzottak szerint a cél a „fennmaradt értékek továbbörökítése” volt. Mit tart tehát értéknek a mai városvezetés? Aligha mást, mint azt, hogy dr. Förster Kálmán polgári (nem „vörös”) városatya volt (miként a jelenlegi városanya is). Nem baj az, hogy az egész Förster-érában a város inkább porfészek volt, ami aligha nevezhető városvezetői érdemének, a fontos az, hogy a hatalmon volt és arra újabban került polgárság, ha nem is a lakosság lelkeiben, legalább a rideg márványban ünnepeltesse magát. Az sem baj, hogy az ülőszobor „tettei” (ha voltak ilyenek), legalább is arányaiban diszsonanciában vannak a városkorszerűsítési szándékkal és tettel, aminek eredményeképpen a város a szocializmusban (nem a Förster-érában!) korszerű, lokálpatrióta büszkeségre okot adó helység lett. De ez még „semmi”.

A város mai „szépítői”, úgy látszik, nem csak efemer, önző politikai érdeküknek rendelték alá a városrendezést is, hanem a múltat, az antifasiszta küzdelmet is kitörölnék a salgótarjániak emlékezetéből. Ha nem, akkor miként értékeljük a Nógrádi Sándor partizán-különítményének antifasiszta tetteinek, az imperialista cseh csapatok ellen korábban fegyverrel harcolóknak emléket állító szobrok fizikai eltávolítását és „idenemvalóvá” nyilvánítását? Vagy azt, hogy a valódi hazaszeretet megyei megnyilatkozásainak emléket állító, már említett szobrot említésre sem méltatták az internetes „városi anzix”-ben? Hogy a náci terror helyi áldozataira emlékeztető Losonci úti emléktábla a környékén folyt átépítések miatt (?) úgy eltűnt, hogy még az emlékparkban sem lelhető fel nyoma?

Mert közben meg tudjuk, hogy ugyanez a városvezetés soha nem jelenik meg a fasiszmus hazai leverésének, a háború lezárásának emlékére április 4-én, az arra emlékeztető (szintén Főtéri) emlékműnél rendezett koszorúzásokon, de hagyta, hogy a katolikus templom előtti világháborús emlékműben a felirat a háború valamiféle „eszméjére” emlékeztessen (pedig az, ha eszmének nevezhető, nem jelentett mást, mint – Fábry Zoltán szavaival élve – az emberség legyilkolását). Hogy a fasiszmus leveréséért életüket áldozott százak emlékét a város közterein egyetlen emlékmű sem őrzi (az már, úgy látszik, nem érték...). S lépten-nyomon azt kell tapasztalnunk, hogy a polgármester-asszony – pl. a Városunk nevű hivatalos kiadványában - a giccsesen „széplelkű”, de igazában holtáig a hungarista-nyilaskeresztes „eszméket” támogató Wass Albert szavait idézi, nem is tartva a közte és az egykori hungarista író-költő között felsejlő eszmei rokonságnak a felfedeződésétől.

S miféle egyéb „értékeket” akarnak itt továbbörökíteni? Talán azt az „eszmét”, amely a nagybirtokos-arisztokrata Báthori vérrel-vassal folytatott birtokszerzésében nyert kifejeződést, s amely ezért, bár a nógrádi tájban semmiféle gyökere nem volt, az irredentizmussal rokonítható volt és kultusza táptalajra talált, nem mellékesen a fasiszmus hazai szálláscsinálóinak, a Gömbös-féléknek akkori uralma alatt? Vagy a vallásosságot, amelynek alapértékeit a rájuk épült egyházak vezetői annyira kompromittálták, hogy papjaiknak még a fasiszta hadak fegyvereinek megáldását is elrendelték?

Ugyanez a városvezetés ugyanakkor megfeledkezik arról, hogy a város lakosait nem az efféle csillogással tarthatja meg, hanem azzal, hogy nem megalázó, hanem értéktermelő munkát, létbiztonságot biztosít számukra. De úgy látszik, efféle „lázban” nem akar „égni” a városvezetés.

TÖRETLENÜL ÚJBUDÁN

Az újbudai Munkáspárt minden héten csütörtökön felállítja standját a budapesti XI. kerületben. Osztják a rörlapokat és a Szabadságot, aláírásokat gyűjtenek. Kint vannak akkor is, amikor rájuk sötétedik, hiszen az emberek 16 óra után térnek haza a munkából. Tudják, hogy ez a munka elengedhetetlen ahhoz, hogy a választásokon szükséges ajánlásokat összegyűjtsék, s azt is, hogy csak akkor lehetünk sikeresek, ha az emberek látnak, hallanak, ismernek bennünket.

Munkáspártot a Parlamentbe!

MEGHÍVÓ

A Magyar Munkáspárt Választási Pártaktívája
2013. december 14-én, szombaton 10 órakor
kezdi meg munkáját.

Helye: a Munkáspárt Központi Székháza (1082 Budapest,
Baross u. 61. I. emeleti Nagyterem).

Áttekintjük a választási felkészülés jelenlegi állását. Bemutatjuk
jelöltjeinket. Kicszeréljük tapasztalatainkat. Lendület adunk a
további munkához. Célunk: Munkáspártot a Parlamentbe!

Munkarend:**10.00 Megnyitó**

A Munkáspárt képviselőjelöltjeinek bemutatása.
Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnökének beszéde
Hozzászólások

12.00 Ebédszünet

Hozzászólások
Zárszó
Internacionálé

**AZ AKTÍVÁRA TISZTELETTEL MEGHÍVJUK
A MUNKÁSPÁRT MINDEN TAGJÁT.**

KETTŐS MÉRCE MAGYARORSZÁGON

Beszélhetünk-e demokráciáról ott, ahol léteznek olyan cégek, amelyekre nem vonatkozik a törvény?

Nagyon sokunk került már abba a helyzetbe, hogy fizető-övezetben kellett parkolnia. Viszont kevesen tudják azt, hogy hogyan kezeli a parkolótársaság azt a pénzt, amit az automatákba teszünk. Nagyon egyszerűen: sehogy! Beszedik, és kész!

A törvény ugyan előírja, hogy hazánkban a „joghatással járó mérést hitelesített eszközzel kell végezni”, de ennek a törvénynek egyik parkolótársaság sem felel meg. Az ő eszközeik hitelesítés nélkül is jók. A jogászaik arra hivatkoznak, hogy nincs felsorolva a hitelesítendő eszközök között a parkolóóra, továbbá, hogy ők nem mérik az időt, amit kiadnak a parkoló autósoknak.

Ez már kimondva, leírva is vice, hát még, mikor a bíróságon – ami vegyük észre, maga a joghatás – nekem kell bizonyítanom, hogy nem akkor, nem ott voltam! Az egész arról szól, hogy az emberek túlnyomó többsége nem vállalja fel a tortúrát, ami a jogi hercehurcával jár,

ráadásul a magyarországi joggyakorlat annyira esetleges, hogy még simán el is veszítheti az ember a pert.

És, hogy a címben szereplő kettős mércének még jobban meg tudjanak felelni derék társaságaink – nekik, ellentétben egy átlag vállalkozással – valahogy nem kell a készülékekben pénzforgalmat ellenőrző eszközt (fekete dobozt) üzemeltetniük.

Annyira nem, hogy nekik például az sem jelent plusz költséget, hogy mondjuk online be kéne kötődjenek a NAV ellenőrző-rendszerébe, nekik valahogy ezt sem kell! Előfordulhat olyan eset, hogy mondjuk, azt nyilatkozza egy ilyen társaság – szigorúan könnyes szemmel, hogy ebben a hónapban senki nem vásárolt parkolójegyet? Le tudja ezt ellenőrizni a hatóság? Természetesen nem! Maximum mélyen meghatódva a könnyes szemek miatt, folyósítanak nekik egy kis vissza nem térítendő vállalkozói hitelt! De folytatódik még egy kicsit a kettős mérce, abban, amit rájuk mér a törvény szigora.

Létezik hazánkban még a tisztességtelen haszon fogalma.

Ezt derék társaságaink több helyen is „alkalmazzák”, mindenféle retorzió nélkül. Pl., ha én (én nem, de például...) veszek egy parkolójegyet egy helyre, egy óra időtartamra, de öt perc múlva arrébb kell, hogy menjek, a cég újra el tudja adni ugyanazt a helyet másnak.

Legyenek szerencsések, legyen jó forgalmuk, költsék gyógyszerre, nem számít – mondhatnánk, de azt azért már mégsem kéne túrnunk, hogy gyakorlatilag befektetés nélkül a közterületen parkoló autók sarcolásából gazdagodjanak!

Mert azt ugye nem gondolja senki, hogy a dicső társaságok egy árva forintot is befizettek volna a közterületek fejlesztésébe? Új parkolóhelyek kialakításába? Vagy ők lettek volna szüleink, akik a háború után vértverítéket nem kímélve újjáépítették utcáستól, parkolóhelyestől a várost?

Mert az, hogy veszek egy pénztárgépet (kiteleptek egy parkolóórát) szerintem nem minősül befektetésnek.

Ezeket az anomáliákat fel kell számolni!

D.S.

AZ EU-NAK JÓL JÖN A VÉRONTÁS UKRAJNÁBAN

A magyar külügyminisztérium aggódik amiatt, hogy az ukrán rendőrség erőszakkal oszlatta fel Kijev főterén az EU mellett tüntető fiatalok rendezvényét – olvashattuk minap a hivatalos közleményt. „Alá fogják írni az EU-ukrán társulási megállapodást” - vélekedett Orbán Viktor miniszterelnök még november végén, az EU-országok állam-, illetve kormányfőinek kétnapos tanácskozása után. Aztán kiderült, hogy Janukovics ukrán elnök mégsem akarja aláírni, legalább is most nem. December első napjaiban ezrek vonultak a kormányépületek elé, követelve, hogy Ukrajna csatlakozzon az Európai Unióhoz. A rendőrség szétverte a tüntetést, mire az EU és az USA tiltakoztak, és nyíltan a tüntetőket támogatták. De mi is van a háttérben?

AZ EU-KAPITALIZMUS VAGY AZ OROSZ KAPITALIZMUS FELÉ?

Félreértés ne essék, Ukrajnában nem arról folyik a vita, hogy szocializmus legyen vagy kapitalizmus. Ukrajnában 1990 óta keményen tőkés rendszer van. A vita arról szól, hogy az ukrán tőkésosztály melyik része uralja az országot. Azok, akik az orosz kapitalizmushoz húznak jobban, vagy azok, akik az európai kapitalizmusban látják a jövőt? És persze kérdés az is, hogy konkrétan melyik csoport nyeri meg a 2015-ös ukrán elnökválasztást. A mostani elnök, Viktor Janukovics vagy valaki más, az Egyesült Ellenzék-Batykivcsina, az UDAR vagy a Szvoboda párt?

A 48 millió lakosú Ukrajna 1991-ben vált ki a Szovjetunióból. A tőkés nyugat elkönnyelhetette, hogy sikerült legyőznie a szocializmust Kelet-Európában. Oroszország tekintetében azonban a győzelem inkább ideológiai volt. A szocializmust ugyan megdöntötték, de megszületett az új orosz kapitalizmus. A tőkés Oroszország ugyanúgy akadály a nyugati tőke kelet-európai terjeszkedésének, mint korábban a Szovjetunió. A geopolitikai szembenállás nem csökkent, sőt a világválság miatt nőtt is.

Az 1990-es évektől kezdve több kísérlet történt arra, hogy Ukrajna, Belarusz, Moldávia, Grúzia és más egykori

szocialista országok is az EU és a NATO befolyása alá kerüljenek. Moldávia és Grúzia esetében ez sikerült, és elindult ezeknek az országoknak a betagozódása az EU-ba és a NATO-ba. Belarusz és Ukrajna esetében azonban nem ment.

A 2008 óta tartó tőkés válság arra készteti az EU vezetőit, hogy a válságot azzal vezessék le, hogy tovább terjeszkedjenek kelet felé. Ez a taktika az 1990-es években már egyszer bevált. Sőt, 2004-ben a „narancsos forradalom” útján juttatták hatalomra a nyugat-barát Juscsenkó elnököt. A nyugat ennek szellemében 2010-ben megkísérelte erőszakkal eltávolítani Lukasenkó belarusz elnököt. Ez a kísérlet azonban kudarcot vallott.

Ekkor erősödött fel az a szándék, hogy az EU-ba és a NATO-ba való határozott integrálással vonják ki Ukrajnát

Oroszország befolyása alól. Volt azonban még egy szempont. Ukrajna szegény, az emberek rosszul élnek, és a megszorító intézkedések milliókat nyomorítanak el. Ebben a helyzetben az ukrán kommunisták fontos erőt jelentenek. A 2012-es parlamenti választásokon az Ukrán Kommunista Párt 2,7 millió szavazatot kapott, jó másfélmillióval többet, mint korábban. Erre már oda kellett figyelni.

Az EU és a NATO gyors bekebelezési szándéka azonban két akadályba is ütközött. Nemzetközi téren Oroszország és részben Kína politikájába. Az orosz kapitalizmus, amelyet Putyin testesít meg, ma elég erősnek érzi magát ahhoz, hogy nemet mondjon az EU előrenyomulására. Kína pedig egyre intenzívebben van jelen az ukrán gazdaságban. Nemrégiben Kína és Ukrajna arról egyezett meg, hogy Kína 50 évre mezőgazdasági földterületeket bérel Ukrajnában, ahol kínai cégek gabonát termelnek. A terv szerint a bérelt föld nagysága el fogja érni a 3 millió hektárt, ami az ukrán mezőgazdasági földterületek 5 százalékát teszik ki.

Belpolitikai téren is ellenállásba ütközött a nyugati

terjeszkedés. Az ukrán tőkésosztály egy része az orosz tőkéhez kötődik, és sokkal inkább érdekelt az Oroszország körül szerveződő vámunióban, mint az EU-val való társulásban. Putyin pedig közölte: vagy ide, vagy oda, a kettő együtt nem megy.

Ugyanakkor a kommunisták is támadásba lendültek. Az Ukrán KP azt javasolta: Ukrajna hovatartozásának kérdéséről össznépi referendum, azaz népszavazás döntsön. Az ún. Európa-barát erők és az EU vezető hatalmai egyelőre megakadályozták, hogy népszavazás legyen.

KINEK JÓ AZ ERŐSZAK?

Az EU-tagállamai és az USA számára jól jönnek az erőszakos utcai megmozdulások. Ilyenkor ugyanis az „emberi jogokra” hivatkozva be lehet avatkozni, és az ukrán nép akarata ellenére a nekik kedvező irányba befolyásolni az eseményeket. Magyarország kormánya sajnálatosan ezt az utat járja.

LENGYELORSZÁG, MINT A NYUGAT VÉGREHAJTÓJA

Élesen támadta az Ukrajnával kapcsolatos lengyel és európai uniós politikát és diplomáciát „Lengyel+Útés+Kijevre” című cikkében a Rosszjizskaja Gazeta című orosz lap.

A Jevgenyij Sesztakov orosz külpolitikai újságíró által jegyzett írás szerint az EU az Ukrajnával fennálló kapcsolataiban „alapvető hibát” követett el azzal, hogy lengyelekre bízta a Kijevvel kötendő társulási megállapodás előkészítését.

„A történelmi ellentétek a szomszédok között soha nem párologtak el, ahogyan egymással szembeni nyílt vagy rejtett területi igényeik és az „úr-szolgá” formulájú viszonyuk sem” – írta a szerző.

A Bronislaw Komorowski lengyel elnök által összehívott lengyel nemzetbiztonsági tanács Ukrajnával foglalkozó ülését az orosz lap „egy szuverén állam belügyeibe való nyílt beavatkozásnak”, „az ukrán hatóságok elleni közvetlen fenyegetésnek”, az „ukrán ellenzék törvénytelen akciói folytatására való buzdításnak” minősítette.

Aleksander Kwasniewskit, az Európai Parlament ukrainai közvetítőjét az orosz lap azzal vádolja, hogy az ukrán ellenzékét államcsíny végrehajtására ösztönzi. „Amikor a volt lengyel államfő kijelenti, hogy Varsó nem hagyhatja magára az ukrán társadalmat, hogy segítenie kell a diákokat és a nem kormányzati szervezeteket, azt mi egyébként lehet nevezni, mint az ellenzék felhívását államcsíny végrehajtására Ukrajnában a lengyel hatóságok jóváhagyásával?” – folytatódik a cikk.

A lap élesen támadja Jaroslaw Kaczynski lengyel ellenzéki vezetőt is, aki vasárnap Vitalij Klicsko ukrán ellenzéki vezető oldalán részt vett a kijevi kormányellenes tüntetésen. „Amikor Kaczynski varsói támogatást ígér a

kijevi kormányépületekre támadó tüntetőknek, mi más ez, mint agresszió Ukrajna ellen?” – kérdezi.

Az orosz lap hangsúlyozza: „a varsói politikusok ilyen provokációinak célja nyilvánvaló – a Majdan (Kijev főtere) segítségével hatalomátvételre töre maroknyi politikus biztosítása afelől, hogy Európa támogatja akcióikat”.

„A Kijevbe látogató európai parlamenti képviselők, volt kelet-európai politikusok, köztük Jerzy Buzek korábbi EP-elnök és Jaroslaw Kaczynski volt lengyel kormányfő zsarolják az ukrán hatóságokat, zajos nyilatkozatokat tesznek az ukrán vezetés elleni EU-szankciók lehetőségéről, ezen belül a bankszámlák befagyasztásáról” – írja a lap, amely azzal vádolja a nyugati politikusokat, hogy miközben megengedhetetlen orosz zsarolásról beszélnek, maguk „szégyentelenül zsarolják az ukrán hatóságokat”.

A lap megemlíti, hogy az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) külügyminiszteri tanácsa december 5-6-án Kijevben tartja ülését, amit Radoslaw Sikorski lengyel külügyminiszter megpróbált meghiúsítani. Az ülésen a Szergej Lavrov külügyminiszter vezette orosz küldöttség fel fogja vetni „az emberi jogok brutális megsértését Európában és az Egyesült Államokban” – írta. Az Atlanti-óceán mindkét oldalán a rendőrség sűrűn használja a kormányaik gazdaságpolitikájával elégedetlen tüntetők ellen a vízágyúkat és gumibotokat – folytatódik a cikk. „Akik Londonban vagy Párizsban kormányépületeket foglalnak el, azokkal nem sokat teketóriáznak, rács mögé kerülnek. A Nyugaton bűncselekménynek tekintett akciókat azonban egészen másként ítélik meg az európai politikusok, amikor Ukrajnáról van szó”.

VÖRÖS ÓRIÁSTÜNTETÉS PÁRIZSBAN

A vörös zászlókkal és magasba emelt söprűkkel vonuló tömeg a pénzügyminisztérium felé vette útját. A menet élén kifeszített molinón „Az adóügyi igazságtalanság ellen! A tőkét adóztassák meg és ne az áfát emeljék!” felirat volt olvasható. Franciaországban január 1-től a normál forgalmi adó 19,6-ról 20 százalékra, míg a kedvezményes 7-ről 10-re fog emelkedni.

A kommunistákat és kisebb radikális baloldali pártokat tömörítő parlamenti szövetség, a Baloldali Front szerint a megmozduláson 100 ezren vettek részt, a párizsi prefektúra viszont azt állította, hogy mindössze 7 ezren tiltakoztak. A Baloldali Front elítélte, hogy Manuel Valls belügyminiszter utasítására a rendőrség „hamis” adatokkal szolgált. A különbség a két adat között „valószínűleg akkora, mint a félelem, amelyet keltünk bennük” – fogalmazott a radikális baloldal.

A tüntetők között ugyanakkor sokan magát a Baloldali Front vezetését is bírálták, amely antikapitalista jelszavak hangoztatása mellett a választások után megalkudott a szocialista kormányzattal. Legutóbb május 5-én, Francois Hollande elnökké választásának egyéves évfordulója alkalmából szervezett a megszorító politika ellen hasonló tüntetést az elnökválasztáson 11 százalékkal a negyedik helyen végzett szélsőbaloldali Jean-Luc Mélenchon vezetésével a radikális baloldal. A szervezők szerint akkor 180 ezren, a prefektúra szerint 30 ezren tiltakoztak. A számháború miatt akkor is heves vita alakult ki Mélenchon és Manuel Valls belügyminiszter között.

Hollande elnök adópolitikája és a válsággal szembeni,

egyelőre eredménytelen gazdaságpolitika miatt minden idők legnépszerűtlenebb francia államfőjévé vált, és emiatt különböző mozgalmak egymástól függetlenül szerveznek tiltakozásokat.

Szombaton ismét forgalomlassító közúti tüntetést tartottak a kamionvezetők a környezetvédelmi adó bevezetése ellen. Az ügynevezett ökoadóval szembeni tüntetések hetekkel ezelőtt Bretagne-ban kezdődtek, ahol szombaton is több tízezer vonultak utcára.

A 17. századi adóellenes forradalom breton jelképét, piros sapkát viselő tiltakozók szerint a breton gazdák a térség földrajzi helyzete és a régiót jelenleg sújtó élelmiszeripari nehézségek miatt nem bírnának el újabb adót. A francia és külföldi teher szállító járművekre tervezett környezetvédelmi adó tervét a breton tüntetések nyomán a kormány már felfüggesztette, a tiltakozók azonban a végleges visszavonást követelik.

„Baloldaliak vagyunk és fájdalmas látnunk, hogy mi, akik mindig is az egyenlőségért harcoltunk, bizonyos szempontból földre vagyunk állítva, és azok az emberek, akik egyéni érdekeket védenek, elfoglalják a terepet” – mondta Mélenchon a TF1 kereskedelmi televízióban a különböző megmozdulásokról. A Le Parisien című napilapnak adott interjúban a francia forradalom kitörése előtti évhez, 1788-hoz hasonlította a baloldali politikus a Franciaországban jelenleg uralkodó hangulatot. „Az adórendszert mindenki elutasítja, mert mindenki tudja, hogy a vagyonosokat védi. Egyetemes és igazságos adóra van szükség, a kiváltságos kedvezmények eltörlésével” – hangsúlyozta. ■

EMELKEDETT A KOMMUNISTÁK NÉPSZERŰSÉGE

Egy hónappal az előre hozott képviselőházi választás után a multimilliárdos Andrej Babis vezette IGEN (ANO) mozgalom a legnépszerűbb politikai tömörülés Csehországban - derült ki a prágai CVVM közvélemény-kutató intézet legfrissebb országos felméréséből, amelynek eredményét szerda este tette közzé a közszolgálati Cseh Televízió. Október végén az IGEN mozgalom a második helyen végzett a győztes Cseh Szociáldemokrata Párt (CSSD) mögött. Most a sorrend megfordult. Ha most tartanák a képviselőházi választást, az IGEN 24,5 százalékot, a CSSD pedig 24 százalékot kapna. Cseh- és Morvaország Kommunista Pártja (KSCM) most is a harmadik helyen végzett, 18 százalékos támogatottsággal.

Mindhárom párt az októberi voksoláshoz képest növelte támogatói arányát: az IGEN majdnem hat százalékkal, a CSSD 3,5 százalékkal, míg a kommunisták három százalékkal.

Ismét bejutna a parlamenti alsóházba a TOP 09 párt, a Kereszténydemokrata Unió-Csehszlovák Néppárt (KDU-CSL), valamint a Virradás (Úsvit) mozgalom is, míg a jobboldal egykori oszlopa, a Polgári Demokratikus Párt (ODS) már kívül maradna a képviselőházon. A TOP 09 kilenc százalékos, a kereszténydemokraták hét százalékos támogatással nagyjából az októberi szinten vannak. ■

MADRID MEGBÍRSÁGOLNÁ A TŰNTETŐKET

Harmincezer euróig (csaknem kilencmillió forintig) terjedő pénzbírságot szabhatnak ki a jövőben a hatóságok Spanyolországban a nemzeti zászló égetéséért, az állam megsértéséért vagy a parlament körüli rendezavarásért egy most ismertetett új törvénytervezet szerint.

Jorge Fernández Díaz belügyminiszter terjesztette a spanyol törvényhozók elé az állampolgárok biztonságáról szóló törvény módosításait, amelyeket hevesen bírálják az ellenzéki pártok, az igazságügyi szakértők és különböző társadalmi csoportok is. Véleményük szerint a szabályozás a konzervatív kormányzat kísérlete arra, hogy elhallgattassa a súlyos gazdasági válság kezelésére hozott intézkedések bírálóit.

Az 1992-ben elfogadott törvény módosításai között szerepel az ezer euróig (mintegy háromszázezer forint) terjedő pénzbírság lehetősége is, amely amiatt sújthatja a tiltakozókat, ha a tüntetéseken rendőrtiszteket sértegetnek vagy fenyegetnek.

**MEGJELENT A MUNKÁSPÁRT ASZTALI- ÉS KÁRTYANAPTÁRA!
MEGRENDELHETŐEK A PÁRTKÖZPONTBAN.**

ITT A KAMPÁNY, CUKISODNAK A POLITIKUSOK

A 2014-es választások kampánya már jó ideje megkezdődött, azonban érdemi politikai mondanivaló hiányában a Fidesztől a Jobbikig mindenki átment „cukiba”.

Semjén Zsolt sasokat ment, Varga Mihály csecsemőkkel fényképezkedik, Vona Gábor a kisgyerekek mellé még aranyos macskát is szerzett. Mesterházy Attila inkább a nyugdíjas nénik pusztijában bízik. Áder János viszont nem véletlenül köztársasági elnök, ő egészen Kuvaitig elment, hogy búvároknak integethessen.

Forók: MTI

A Magyar Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Frankfurter Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető.